

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njech ty spēwaš
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njech či khmana
Žiwnosc je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Serbiske njedželske łopjeno

Budyschin

19. januara 1930

Bauzen

Samolwity redaktor farat Wyrzacj w Roßacizach. — Čižicj a naklad Šmolerjez knižicizicjeńje a knižarńje, šap. br. i wobm. rul. w Budyschinje
Wutħadža kóždu ģobotu a plaćzi šćiwórczěńje 108 šlotħy pjenjeźłow

2. njedžela po tšjoch kralach.

Lišt na Romšćich 12, 12.

„Budžće wjeřeli w nadžiji, šćerpliwi w čžěńosczi, wobštajni w modlitwje.“

Krařne řłowo to a prawje pšćihodne, řo by i nami řařło jařo řeřło na pucžu žiwjenja. řdnž móže čłotwře žiwjenje jara derje řo pucžowazemu pšćirunacj, je pucj, po kotrymž řmny wjedźeni, žyle tajři, řo móže tuto řłowo pucžowarjej i radžerjom być a jemu w řtřřřnyř a w čžemnyř hodžinach trowřt a radořć do wutrobny dawacj.

„Budžće wjeřeli w nadžiji.“ Tutomu napominanju řo čłotwřka wutroba tař rad a řwólniwje wotewřja. Nadžija je čłotwřkej pšćirodže potřeba a wopokařuje řo na pucžu žiwjenja pucžowarjej řa prut a řij w jeho ruřomaj a řa řwěžu jeho nořomaj. Ale řo by nadžija jenož pšćežo prawa byřla! Najwjařny ludži řařožuje nadžiju řwojeho žiwjenja na řwoju móž, na řwoje dobre řawjedźenje, na řwoju wědomořć a na řwoje řamoženje; a řařto je potom nadžija hinařřa, dnžli řij, kotryž řo wotlemi pod pucžowarjom, na njón řo řepjerazym, a dnžli řwěža, kotraž řařnje w nožy! Móž nařřa dobnęć njemože, řny řmny i nej jara řłabi, tař je pšćed 400 lětami řyćeřřři řjeř, nařř Luther, řpěwał, kotryž derje wědžeřře, řo mējeřře řwoje najkřařniře dobnęće řo džako- wacj mořny Božej, kotraž bē we nim móžna. Řřřeřćijana na- džija je řařořena na wěčny řařoř, kotryž je Boža řnada nam w Řřřřřřřu řeřřřř řkadřa. řdnž čłowjeř wřřřře wē- žy a wobřejnořće w žiwjenju wobřladuje i wutrobu, kotraž je řnadu a řmilnořć Božu we wodacžu řwojich řřeřow řo-

niřa, wiđži wřřřřř řař rořřwěřłene wot řwěřka řuteje řnadny a dowěři řo wēřeřa řnadže, řiž je wulka nad wēřiwym a wē, řo řym, řiž Boža lubuja, dnřbja wřřřřře wēžy ř řeřřřemmu řłužicj.

řařto i powēřeřu nař wita, řiž w řrudžbje řwojehela,

řo jónu ranje řwita? O řbožna nadžija!

řařto w řorju pořoj dawa a řbožne wumřeće?

řřřřř: Žiwjenje a řłaka nam řeřřř Řřřřřu je.

„Budžće wjeřeli w nadžiji, řćeřpliwi w čžěń- n o ř c ž i.“ Čžěńnořć njewuřřtanjē. Řny ludžo řriebamy jeje tař nuřnje řař wřřědneho řřłēba. Wona je nařřim řnutřłow- nym potřebnořćam, řař teř nařřim mořam pšćimēřjena a pšćiprawjena; pšćiřdže pšćežo, řdnž jeje potřebamy; njeje řenje móžniřřa řař ju řnjeřć móžemy. Řunje nařř čžař je wulžy jara čžeřři. Řny řpominamy na wulke řny řny, řiž řu řjes džēla, mjes kotrymž je wēřće wjele, řiž řny řad je řwojimaj ruřomaj řwój řřłēb řařřužili. Řa řny řpominaj- mny, kotřij řu pšći wřřřřřim přozowanju w řořpodařřwje řłamani a řřonžowani abo řotowi na dolemjenje. A řařto nje- by mny řłiř na řny, řiž řu wo wřřřo pšćiřřili a dnřbja nēřřo řřřomnje řiwi być. Řař wjele wořobiniřeje řnyřnořće a řru- dobn pšćiřdže ř tomu řiřře w nēřotřym domje. řařto řny řajicj, i řař wjele řnyřřom a řtarořču řo nēřotř čłowjeř bēdži. řapōřřřōł řawōł da nam tu řadu: „Budžće řćeř- pliwi w čžěńnořći.“ A mny tole řłowo řebi řad lubi- ř damny ř erta muža, kotřehož žiwjenje bēře dořć wobčeřene i čžěńnořču. řařto by teř wam pomhařo, řo řebi řłowu řamamy? A řiřře wopacžniřřo by byřo, řdnž byřmny řřeřeřřiwo wořudej a njeřbožu řo řpječicj a řepjeracj řnyřli.

Czim nješčerpliwijcho ša rjeczajſy torhaſch, czim bóle cze cziſchcza. Wěſcže, ſczerpliwocž ſo czežto wufaje. Někatry czaž žiwjenja na tym wufnje. Róžda hodžina pod kſchižom a w czežnoſczi nam přichedoſho traje. A tola w bibliji podarmo njeſteji napominanje: „W mjelczenju a w nadžiji budže naſcha žylnoſcž.“ Kaſ nawuſnjemy mjelczenje? Pa- wol poda nam ſ nawuſnjenju ſczerpliwocžje dobre ſłowo: „My wěmny paſ, ſo tym, kiž Boha lubuja, wiſhitke wězy ſe lěpſchemu ſłuža.“ Hdnž ſadny wiſcheho, ſchtož je nam napoło- žene, tež ſadny teho, ſchtož njedoroſumimny, tež ſadny teho, ſchtož ſo nam ſda hórke bycz, póſnajemy wolu wěczneje lu- boſcže naſcheho Boha, potom, jenož potom nawuſnjemy ſczerpliwocž. A kaſ troſchtne ſłowo to ſ erta naſcheho Sbožnika: „Je-li ſo tehodla wy, kiž wy ſi ſcže, wiſhat móže- cže waſchim džeczom dobre dary dawacz; wjele ſkěrje waſch Wótčez, kiž w njebyeſch je, budže dobre wězy dawacz tym, kiž jeho proſcha.“ A tež jeho ſłowo: „Waſch njebyeſki Wót- cžez, kiž do potajneho hlada, wě, ſo wy teho wiſcheho potre- bacže.“ Runje w tym ſłowie maſch bohaty troſcht. Hdnž mamny Boha we wutrobje, mjelcži naſcha wutroba na dnjach, kiž ſo nam njeſpodobaju a budže doſcž žylna, tež czežnoſcž a kſchiž njeſcž. Sczerpliwocž je cziſche poddacže do Božeje wole, kotrež dawa czežnoſczi doſonjecž, ſ cžemuž je póſłana. Přiches tyſchnoſcž wjedže Bóh bjeſbóžneho ſažo ſ bohabojoſczi, wucži njewěrjazeſho ſo modlicž, napjelni ſwětneho cžlowje- ſa ſ požadanjom po wěcznoſczi, wobtwjerdzi pobožneho we jeho pobožnoſczi.

Ja kſchiža dla cze nochzu proſnjcz, ſo přichpuſchcžicž ſ nim dyrbiat mje; Jón rad chzu ſa Jeſuſom noſnjcz, kiž ſa mnje ſtyſtnje czerpiſ je. Ach, ale hdnž ſo woczeži, dai, Knježe, ſczerpliwocž ty mi.

Budžcže ſczerpliwí w czežnoſczi, w o b ſ t a j n i w e m o d l i t w j e. Runjež nutſkach we naſ cžujemy, ſo ſmny ſe ſwojimi potrebnocžemi na Boha poſaſani, ſtanje ſo tola huſto, ſo wot žiweho Boha ſo czaž doſho wotwobrocžamy a ſo prózujemy, wiſhitko ſchtož trjebamy, bracz a cžerpacz ſ nje- cžiſtnych žórkow tuteho ſwěta, doniž hłód a lačnoſcž naſ nje- nuſujetej, ſ Davitom wuſnacž: „Jaſo jelen jadli po ſymnei wodže, taſ ſdnhuje moja duſcha, Božo, ſ tebi. Mojej duſchi chže ſo picž po Boſy, po tym žiwym Boſy.“ A hdnž tuta wo- ſebita nuſa a hubjeſtwo naſtanje, ma twoja wutroba ža- danje, na Boha ſ modlitwu ſo wobrocžicž. Hdnž hrěch je ſwiſhowanje naſcheho žiwjenja ſ Bohom přichetorhnyſt abo je na tym jo přichetorhnycz, dyrbiſch ſo ſ modlenju mēcž, ſo by ſatorhnjene towařſtwo a ſwiſt ſ nim ſažo ſwjaſaſ. S modli- twu woſtanjeſch přichi Knjeſu. Cžehodla je to taſ rjane waſchnje, kóžde ranje ſ modlitwu ſapocžecž? So bychmy přiches nju ſamóhli přiches žyſny džen wobſtajni bycz w modli- twje, žyſny džen khodžicž w ſwjatej wiſchewiſchudžomnoſczi Boha Knjeſa a wot tuteje bójſkeje wiſchewiſchudžomnoſcže wiſhitko naſche cžinjenje a mnyſlenje ſebi wocžicžicž a ſwje- cžicž dacž. Taſ budže muž přiches džen wobſtajny w modlitwje, hdnž bjerje ſwoje powoſanje ſ Božeju rukow, hdnž je ſ Knje- ſom na ſwojej cžejčelakomnoſczi a na ſwojej ſebicžiwocžzi a mnyſli na to, kaſ by přiches doſonjenje ſwojich přichikluſch- noſcžow ſhromadne lěpſche ſpěchowane a Knjeſowe mjeno přichekraſnjene bylo. A žona, kotraž jaſo mandželſka a macž ſteji wiſchědnje we ſwojim džele, kiž je huſto taſ wobcžežena, budže wobſtajna w modlitwje, hdnž wě wiſhitkón njepoſoj a ſtarocž ſtruchweje wutrobny ſmėrowacz ſhladujo w nadžiji horje: „Knjes pomha“; jeje žiwjenje budže wobſtajne we modlitwje, hdnž nawuſnje kſchiž, kotryž Knjes jej napołoži,

ſhladujo ſ njemu jaſo žohnowany domjazy kſchižik wobji- macž, ſo potorejcz a ponižecz; duch modlenja nad nej wot- pocžuje, hdnž je ſe ſwojim cziſchim waſchnjom bjeſ morkota- nja, ſe ſwojej njeſpróžnej luboſcžu a ſczerpliwocžzu ſama cziſcha a tola móžne přėdowanje, kotrež tež ſlym džeczom dže přiches wutrobu a ſamo hruby ſmnyſt muža ſadžerži a ſamje- ſuje. A chžeſch-li na wiſchě boſi dopóſnacž, ſchto ma wobſtaj- ne modlenje na ſebi, dha wuſn jo na wobſtajne dželo ſam na ſebi nałožecz kóždy džen ſnowa. Hdnž je wobſtajne modle- nje duſcha a wobſch wiſcheho džela, wiſcheho cžinjenja a mny- ſlenja, pytnjeſch a ſhoniſch, ſo je do tuteho napominanja: „Budžcže wobſtajni w modlitwje“ wulzy wjele přichikluſchno- ſcžow a nadawſkow wobſamſnjemych, kotrež žadaja napina- nje a prózowanie, ſ kotrymž je žyſte cžlowjeſke žiwjenje doſcž napjelnjene. Ty paſ, o Knježe, pomhaj nam w tutym ſkut- ku, napjeli naſ ſlabnych ſe ſwojej mozu, wutwar ſebi naſchu wutrobu ſa templ, w kotrymž ty móžeſch bydlicž, ſo bychmy, hdnž w cziſchoſczi do ſo džemy, w ſebi tebe namaſkali a tebe naſhonili jaſo teho, kiž ſpoſoja wiſhitko požadanje wutrobny, kaž by nam ſlubiſ: „Schtož wěri do mnje, ſ teho žiwota reſti žiweje wodny poběhnja.“

O ty njepóſnata móž, w modlitwje nam data!

S nej naſ žohnuje naſch Wótž, bjeſ nej' wiſcho ſo Modlenje pomhacz chže, njepſchecželow pobicž, ſchmjata, Hdnž ſo chžedža ſlobicž. Samjen.

Diafoniſy.

(Potracžowanie.)

Fararja Glednerowy ſapocžatk na polu tuteho džela njebe wulki. Wón ſam ſo přichewědcži wo wobſtejnoſcžach jaſtwa w ſuſodnym Dúſſeldorfje a prózowaſche ſo, dóni ja- tnych a ſ jaſtwa puſchcžemych holzow polěpſchecž. Žena ſ taj- lich ſ jaſtwa puſchcžemych klapaſche ſo tež ras wo jeho durje. Wón přichija ju do ſwojeho doma. Wona bu poſdžiſcho derje ſnata pod mjenom „Minna.“

Gledner ſpóſna, ſo trjeba runje přichi tym, tutej a dru- him tajkim pomhacz, pomoznižy a ſo dyrbja tute pomoznižy tež wěſte nawjedženja mēcž, ſo dyrbja ſo ſa to wuwucžowacz a přichihotowacz. Sa woſebitu přichiležnoſcž ſa tuto wuwu- cženje pomoznižow mējeſche wothladanje khornych. A tuž ſo Gledner ſthrobli, ſałožicž ewangelſku khorownju.

S tym chžyſche dwojakeſho dozpicž: polěpſchicž a poſbēh- nycz to hacž ſem kſhětro maſo wobkėdžbowane a ſpěchowane wothladowanie khornych, a derje a doſladnje wuwucžowacz wothladanjow a wothladaſki khornych. Taſ naſta po nēcžim Kaiſerſwerthſki macžerſny dom diafoni- ſow. —

Tutón je dženka jara wulki. Žeho kotry njedžekaja je- nož w Němſkej ale tež w Italiſkej, w Maſkej Wiſkej, w Pol- nóžnej Afrižy, a druhdže. Tutón dom bē taſ rjez to ſymjeſch- to, kotrež farar Gledner tehdy wuſny. S njeho wuroſcže we bēhu ſcžehowaznych lėtdžekatkow wulki a žylny ſchtoſ ſ wjele haſoſami a haſžkami. Sažo a ſažo bu nētk tu a tam nowy macžerſny dom twarieny a wiſchě woſtachu ſjednocžene we žyſku, kotryž ſo mjenuje „Kaiſerſwerther Generalkonferenz.“ 1. januara 1929 ſluſchachu do tuteje „generalneje konfere- ncy“ 66 němſkich macžerſnych domow ſ 24 839 ſotrami, ſ 9 105 wiſchelakimi polami ſwojeho džela, a 41 macžerſnych domow ſ wonka Němſkeje ſ 7 169 ſotrami a ſ 2 140 wiſchelakimi po- lami ſwojeho džela. Kaiſki hobrſki to ſchtoſ. A jeho žiwje- nje a móž kſchecžjaniſka luboſcž!

Maczerne domy diaconikow w Němiskej su so wšě s jed-
noczile do „Kaiserswerther Verband deutscher Diaconissen-
Mutterhäuser.“ Přenje městno mjes nimi ma „Sarepta“,
maczerne domy diaconikow w Bodelshwinghownym Bethelu
pola Bielefelda. Wón ma wjaz hacj 1800 kotrow. Drježd-
žanski maczerne dom diaconikow steji na 6. městnje se soro
1000 kotrami. W Sakskej klušatej do tuteho Kaiserswerth-
skeho swjateho hišćeje tón bóle młodschi Lipšćanski maczerne
dom s wjaz hacj 200 kotrami a maczerne domy w Borsdorfje,
kotryž se swojimi 80 kotrami wožebje w džele wutubljanja
skutkuje.

Naž w Sakskej sajimuje wšo najbóle stawisna nascheho
wulkeho a daloko a šěroko snateho Drježdžanskeho maczer-
neho doma diaconikow. S tuteje chzemy tu kaž tež s džela
tutych diaconikow wšelake podacj. S tym směja tež s do-
hom naschi Sserbja w Pruskej dobry a dožahacy přichlad
s tuteho tak wobšěrneho a tak spomóžneho džela ewangeliskich
diaconikow, w kotrymž jich tež wjetšja licžba Sserbowkow
džela, w kotrymž mohla tak někotra hišćeje dželo namakacj,
drje czežke dželo, woporniwe dželo, tola pak rjane, wobšo-
žaze. Ale wšak, sa tajke dželo kluška tež wšelake, štož
je wožebite a so druhdže tak nježada.

Tež šaženje Drježdžanskeho maczerneho doma je šara
Griedner spěchowak a podpjerak. W lěće 1844 bu kžža wot-
nata a do thorownje přetworjena a Griedner pžla dwě
kote, kotrejž dyrbskej pomhacj, tutón nowy skutk kše-
scizijanskeje lubošće šaforjenicj a spěchowacj. 1847 kupi so
ležomnošć přichi Budyšskej dršy w Nowym městce. Tam
steji dom dženska hišćeje. Pomakku roscješke a dorošće k tej
wulkošći, kotruž dženska ma. A tuta je nahladna. Přehede
wšěm bě to přeni rektor doma, zyrwin rada Fröhlich, ko-
trnj je jón šobu tworik a tworik. Bě w swojich wotpohla-
dach přiches jene s tydženja mjenowanym Dettelsauškim na-
nom diaconikow, s Lohu. Po jeho šmjerczi, w lěće 1881,
přehesja wjednistwo zyrwin rada D. Mollwitz a džekaske
dale sa roswicje a wutworjenje doma a jeho skutkowanja.
Dženska wjedzetaj dom rektor šara Kanst a wjeršniža —
Oberin — diaconika Amalie Gaber.

Hižo 1863 bu w Rötzišchenbroda pobocžny wustaw šaž-
ženy — dom sa bėdnych, kotremuž so po cžaku přichidželi dom
sa młode holzy, dom sa brašnych a Marijina šhula, to je
šhula sa domjaze přichistajenje. 1865 bu wyschšha šhula sa
holzy šažena, kotraž so 1870 tohorunja w Rötzišchenbrodže
šaměštni a so „Luisenstift“ mjenuje. W nim je tež hižo tak
někotra Lužicžanka pobyla. (Pokracožowanje ščěhuje.)

S wožadnych diaconikow.

Wožebite polo diaconikow je tež zyrwina wožada. We
njej njedželaja wone jenož sa thornych a prašiwych a bėdnych
a thudnych, ně, tež hewak sa wožadu. Tak maja husto towar-
stwo młodnych holzow, abo towarstwo žonow abo towarstwo
wowkow abo towarstwo džedow. Wone pomhaja přichi Bo-
žich klužbach sa džeczi, su šobustawny wožadneho šastupje-
stwa. Přichi swojich thodach přiches wožadu njedžiwaja ani
na partiju ani na šaženje jenotliwych šawow a šwój-
bow; přichadžeja ke thudnym a k bohatym, k wyškim a ke
niškim. Wone hladaja jenož na nušu a potrebnosć, njehla-
daja mšdy; wone chzeja czeke a dušchi klužicj.

Macj je czežko thora. 7 džeczi je šebi šamym přehow-
šajenych. 5 s nich dyrba do šhule. Nan nima dželo šancj
a so husto domach njepokasuje. Wožadna diaconika hlada

thoru, pošćeje šhulke do šhule, postara so, so maja so
wšitke najěc. W žnym hospodarstwie je cžucj, so macj a
žona hižo dlěhe thora. Najšarške džeczo, 11-lětny hólz, ni-
ma sa přichidne, „holčaze dželo“ cžinicj. Po šmilnu kotru
njebėchu šmeli hicz; muž to njehaske. Esužodžo bėchu pak
tola škóncžnje po nju pošlali. Tež wona njemóže přehzo
wšcho wjedžecj, štož so we wožadze šawa a hžje by nušna
byla — runje kaž tež duchowny niz. Nětk pak hižo njedžele
dotho džek wote dnja přichadžeske. By-li muž ju šetkak,
by w šobach woteschol abo so w durjach šažo wrócik. Měša-
zy bėchu so tak minyle. Džeczi so nětkle wježelachu, kotse
pomhacj. Pomakko so tež s maczerju polěpšhowaske. Škóncž-
nje šmėdžeske po šhwilkach štanecj. A wulka bě radošć, ja-
ko bě ji móžno, so šažo wo hospodarstwo šaracj. Tež s mu-
žom bu to šinak. Druhdy šamo šrowjeske. Šažo přichidže
kotra. Muž bě domach a wošta domach, njewotenžje. Dotho
wobšedžbowaske kotru přichi jeje džele, ničžo njepraji. Potom
přichitupi k njej a rjekny: „Šotra! To dyrbi tež pola naž
nětk šinak hycz! Sa so wam džakuju!“ Tole prajiwšchi, wo-
tešdže. — A wón je šlowo džeržak a bu s Božej pomozu pil-
ny džekacjer a šwėrnny nan a mandželiki.

(Pokracožowanje ščěhuje.)

Najdrožšha kniha.

Kotra to je? Biblija, budžemy prajicj a smějemy pra-
wje, — prawje w dwojakim smyśle. So je wona nam naj-
drožšha tehodla, dokelž w njej nasche najdrožške kublo nam
wutchowane a date, šbožo a šbožnosć w Ješužu Khrystužu, to
wšitžny wěmy.

Ale biblija je tež najdrožšha kniha po pjenjesach, a to
přehedewšěm ta, kotruž je wunamakak knihicziščeja, Guten-
berg cžiščežak.

1884 placješke jena tajka w Londonje 78 000 hr., 1911
110 000 hr. a nětk su přichishe na 200 000 hr., haj jena ša-
mo na 300 000 hr. A w tutych dnjach je so jena sa 470 000
hr. do Ameriki přehedaka. So Amerika wšitke tajke žad-
nosće pokupuje, to je přichi tym sa naž to šrudžaze.

Zyrkej a štat.

Nowe lěto je přichinješko sa němiki štat a tak sa naž ros-
šudne jednanje w Hagu. Šcho tam wušnytkejemy, je ros-
šudne sa štatne a hospodarske žiwjenje — a s tym tež sa zyrk-
wine a wožadne žiwjenje w našim ludu, šnajmješha we
tym, štož to šwonkowne a widomne šarjadowanje zyrkwe
a wožadny nastupa. A to njeje tak njewažne, kaž to tón a
tamny myšli, po wšěm šdacju tež tón, kiž so dliji abo sa-
praji, třěbny dawš placžicj. A šažo: njech wušnytkejemy we
Hagu šchožtuli je, to rosšudne sa naž, sa naš lud budže
přehzo, hacj směje wėru a kšescizijansku zyrkej abo niz.

Žitawški zyrwinny wotriek ma nětk tež škóncžnje šwo-
jeho přenjeho šuperintendentu. Šacj dotal mějeske jenož
naměštnika. Tutón, šara Schulze w Olbersdorfje, bu 8.
januara wot krajneho biskopa D. Šhmelsa jako šuperinten-
denta Žitawškeje esorije šapokasany. Tak je nětk škóncžnje
nowe esoralne šarjadowanje Lužizny přehewjedžene.

Wšelake s blishta a daloka.

Bibliški pucžnik sa lěto 1930 cžaka hišćeje s mnoho cži-
šlami na swojich Sserbow, a to pola knježich duchownych a
w Šmolerjez knihačni. Tuž njedajmy jemu njetrjebawšchi
cžakacj!

Sa Bělu Wodu je dženžnišča njedžela wožebity žwje-
džen. R. generalsuperintendent D. Schian požwjećzi našch
wožadny dom. S tym dopjelni jo pšhecze a žadanje do-
hich lět. Bě to tola tež wěštn njedostatk, jo njemějesche na-
šcha tak wulka wožada žadny tajki dom. Tohodla jo wježel-
my na tutón džen a na tón dobytk ja pšichod.

50lětny jubilej žwjećjesche pónđzelu, 13. januara, Bu-
dnyšćka předaršća konferenza, do kotrejež žłušćeja němžy a
nimale wšitžy žerbžy duchowni Budnyšćina a jeho bližšće-
je a dalšćeje wokoliny. W tuchwilu je jich to 30. Wona
bě žwoje žobustawy, jich mandželste a pšheczelow do žurle
towarštwownje „Sozietät“ na jubilejnu žwjatocžnosć pšhe-
prožnja, kotraž jo i nutrošču šapocža, kotruž po šromad-
nym žěrłušću f. sup. Žröhlich dđeržesche. Pšchedžynda kon-
ferenzy, f. farar Große-Budnyšćki poda žwjedžeństu rospra-
wu wo 50lětnym dže a žiwjenju konferenzy. Zeje šažožer
a přeni pšchedžynda bě pošdžiči primarius a žyrkwiny rada
Wetzka-Budnyšćki. S nim žobu šažožiču ju pšched 50 lě-
tami hišće 6 družy duchowni, mjes nimi běchu Šserbjo:
fararjo Mróšak-Budešćčanški, Kubiza-Budešćčanški, dr. Ka-
lich-Budnyšćki, Mróšak-Hrodžišćčanški. S tutych je jenicž-
ki hišće žiwy a bě tež pšchitomny: f. Lic. Mróšak, nětkle we
Budnyšćinku pšchewwazy. Konferenza jeho ša čžestneho žobu-
štawa pomjenowa. Na row žwojeho přeněho pšchedžynda a
žwojeho šćezeho, f. prim. Šaeblera bě wona dopednja wěnz
požožila. Pšchitomny bě tohorunja f. farar Wetzka-Wuje-
žčanški, kotryž bě hnydom w přenim čžazu pšchistupik. Wulki
žwjedžeński pšchednošč dđeržesche nam f. superintendent
Šentsch-Kamjenicžanški. Wón je žobu mjes hlownymi wjed-
nikami našćeje šašćeje žyrkwe a jeje šynodny a pšchednoščo-
wašće nam wo tym, šštož nětkle w tutym rosžudnym čžazu,
žyrkej a lud jenak nastupa, wo žyrkwi a wo šćešćijanškej
wěrje, wo šćešćijanškim žwětonahladže nětkle, hdyž jo
čžazy a doby wotměnjeja. Šštož wužłyšćachmy, bě žhutne
a wulžy šajimaze. S pěknej towaršćnosću a bježadny jo tu-
to žyle wožebite šćeženje konferenzy šćonczi, pšchi kotrež
bjes druhim tež hišće nětotre šolo-špěwy f. fararja Šchnei-
dera-Budnyšćkeho wužłyšćachmy. — Njeh Bóh tón Knjes
konferenzy špožči, šo móže tež w nowym pošlěšćotku je žoh-
nowanjom džežacž kaž ša kóždeho žobustawa tak ša žwoje wo-
žadny, tak ša žyfu žyrkej.

S Butež. W našćej wožadže je jo 1929 narodžilo 51
džeczi, 13 mjenje hacž 1928. Žene bě jo morwe narodžilo, 4
běchu njemandželste. Wěrowanjow běšće 28, 3 wjazny hacž
lěto přjedny. Pacžeršćich džeczi bě 66 pornjó 63 w lěče 1928.
Wožadnych šemrě 44 wožobow, šwonka wožadny šemrěchu a
buchu tu pošhowani 3, potajkim bě tu 47 žhowanjow. 22
wožobow bě mužšćeho, 25 žónšćeho rodu. Špowjednych bě
4038, mjes nimi 80 domach woprawjenych, to je 83 mjenje
hacž lěto přjedny. Šběrki 1214,23 hr. wunježechu. Domja-
ža šběrka ša šnutšćowne mižijonstwo 500 hr. wunježe. Bóh
žohnuj tež dale našču lubu wožadu!

S Šucžiny. Wožada licži 987 dušćow, čžitarjow „Miž.
póžka“ 21, narodow (šćeženjow) 27, (29), pacžeršćich džeczi
bě 15, wěrowanjow 11 a špowjednych 663, pošhowanych bu
18 wožobow.

S Klětno. Tu je jo w šašćkem lěče 45 džeczi naro-
džilo, 24 hólžow a 21 holžow (1928 bě jich 55). Wěrowa-
njow bě 16 (1928 wšćak 22). Šemrě 16 wožobow, 2 muž-
šćaj, 10 žónšćich; 3 džeczi wumrěchu w štarobje 1 hacž 2 mē-
žazow. Še šemrěnych bě jena žona 22 lět štara. W lěče 1928
bě 18 wožobow šemrělo.

S Šrodžišćeža. W šandženym lěče je jo narodžilo 36
džeczi, a to 22 hólžow a 14 holžow, mjenujžy w Rakojdach
8, w Šrodžišćežu 7, we Woržynje 6, w Droždžiju 5, we Wi-
chowach 3 džeczi, w Njehornju a Bělej Šorje 2 džeczi a we
Kortnizach, Škanežach a Wuješćku 1 džeczo. Ššćeženyh bu
tohorunja 36 džeczi. Pšhipowjedanych bě 20 a šwěrowanych
16 porow. Šemrělo je 20 wožobow. Najštaršća běšće 80
lět, 9 mēžazow a 7 dnjow. Špowjednych bě 1815 a to 763
mužšćich a 1052 žónšćich, 1364 Šserbow a 451 Němžow. Do-
mach woprawjenych bě 85 a to 83 Šserbow a 2 Němžaj. Pa-
cžeršćich džeczi bě 30 a to 11 žerbšćich a 19 němšćich. Šběrki
žu 1167 hr. wunježke. Wnjšće toho je jo ša šwonšćowne mi-
žijonstwo 650 hr. nadawašo, a ša wožadny žyrkej je jo 461
hriwnow woprowašo.

S Rakež. W našćej wožadže narodži jo w l. 1929 49
(57) džeczi, a to 30 (30) hólžow a 19 (27) holžow, njeman-
dželšćich džeczi bě 6 (13). Kanfirmadow bě 60 (62) a to
39 (29) hólžow a 23 (21) holžow. Šserbšćich pacžeršćich
džeczi bě 42 (39) a němšćich 20 (21), nimo toho 2 džeczi je
wuštawa žlepnyh. Wěrowanjow bě 30 (25), pohrjebow 44
(47). Špowjednych bě 2580 (3088). Maša licžba špowjednyh
móže jo wotwodžowacž i fruteje šymy, kiž na 10 njedželah
Božemu woprawjenju žětro šešćodži. Špowjednych bě 1109
(1378) mužšćich a 1471 (1701) žónšćich, žerbšćich bě 2126
(2328) a němšćich 454 (594). f tomu we wuštawje žlepnyh
159 (167). Špowjednych bě 91,6 prož. (103,3 prož.) wožad-
nyh. Na pšchedpižanych a doporucženych šběrčach jo najšćera
505,87 hr., na dobrowólnych šběrčach ša žamžny Boži dom
paž 421,99 hr., wšćo dohromadny potajkim 927,86 hriwnow.

S Šorněho Wuješća. W lěče 1929 narodži jo w na-
šćej wožadže 23 džeczi, 20 mandželšćich a 3 njemandželšćich
(1928 18 mandž. a 12 njemandž.), kanfirměrowanych bu 21
(39), pšhipowědašće jo 14 (19), wěrowašće jo 12 (16) po-
row. Šemrělo je 16 (20) wožobow; doma wobštaranych bu
37 (51), woprawjenjow w žyrkwi bě 1238 (1175), šběrki wu-
nježechu 1266 hr. (1142) hriwnow.

S Wožerez. W pošlednim pošlěče narodži jo tu 54
džeczi a to 22 hólžow a 32 holžow, wumrě 63 wožobow. Še-
tnych wšćak 28 w mēšće njebnydlesche, tak šo jo tu ša mēšto je-
nož wo 35 žmjertnych padow jedna. Wěrowanjow bě 36.

Žištowanje:

M. w Bu. ša 3. po Špiph. — R. w R. ša 4. po Špiph.

R. R. M. w M.: Džak ša pšhecželniwe pšhipóžłanje.
By jara dobre byšo, bych-li hušćišćo abo porjadnje tajšćeho
doštawaš.

Redaktor.

Do wožadow. Wo šandženym lěče 1929 jo nětkle ros-
prawy pižaja a wošjewjeja wo žyrkwinišćim a wožadnym
žiwjenju. Šdže paž je přenje mēšćno ša tajke rosprawy še
našćich žerbšćo-němšćich a němšćo-žerbšćich wožadow? W na-
šćim njedželniku „Pomhaj Bóh.“ Wón čže tola šdobom
tež našć žerbšćki wožadnik byčž ša našće wožadny. Tuž njeh
jo tute nowolětne rosprawy kaž tež wšće druge a dalšće
šćzelu paž do Rožacžiz paž hnydom na Šsmolerjež knihar-
nju. Wšće nastawki, kotrež nježku jenož rosprawy abo ko-
trež dožnja nježku rosprawy, maja jo do wošjewjenja reda-
toraj pšchedpožožicž abo pšhipóžłacž. Tuž poštarajmy jo
wšćitžy wo to, šo wšćo porjadnje a w prawym čžazu by jo
wošjewjašo.

Redaktor.